

J. & S.

Björkudden 27 Maj 1894.

Min båda flickor!

Tänk så märkvärdigt, att de
två rönnebärare öfver sitt på samma
qvist! Vinden ströf ut dem i vida
skogen, men de kännvappra sig,
att de äro af samma rot! Borke
i världen förstår man ett barndomstem.

Vi följde med barometern Toini i resa.
Sanny var intet med, det var kyligt, men
stillsamt. Kort kom i går från Åbo.
Skall bli roligt att höra om edert
möte. Hvad skulle du fjeska Sanny
dag från Skru? Jag tänker att Eva
ej trötts på ledning, utan var mot
dig vid båben. Hade jag varit med,
skulle vi bjudit söt mor och Sigrid
på någon muntration den dagen.

Tack, Maju min, för pingstda-
gens bref! Det är nyttigt att försöka
en mager kassa ibland, - att icke, som
manna brukade säga om sin ungdom,
beröndigt "haga ur borden". Man
skall taga den magra dagen, som
den feta, med glad förtrostan. Det
ligger ett alldeles förvånande
lugn i fyra ord, när man rätt
frimodigt tror på dem: "Herren är
min herde". Man arbetar, men
förjer icke. Det är som en båtford:
man trycker sig på en stängd
fiard, och när man gasprat udden,
öppnar sig en utflåthåfvida hafvet,
deras seglar girt i en sådan häk,

Det har väl knappt bli tid
för T! att uppsöka Leyde fattig hos
Karin Montin, men jag vill jag
gern träffa något om henne och
sända min hetsning. - Före Elva
Fenör var dernäst på Scholms,
Gromemorden. Tänk, en hjälpsönde!

Åke skall rita ert möte, hvar
 det nu blef. Här lig på ledinge
 afven något nyttigt i trädgårdskonsten!
 Alla skrifver vår kronika, men
 den blir litet knapp, ty hon och
 Annika ha fått på sin lott att under
 hålla trädnyfs på fotvandring till
 kamrarskolfläckor från Jätkå-opisto,
 Naturen gyller med oss. Våren
 antåg sig ha gjort sin skyldighet, när
 den väl förjt för Linné-föreningens
 tittare, trots Sannas i speken.
 Så kom vårvintern-natten mot
 i går var -5° och pappersis vid
 stränderna. Treus potåter och
 mycket annat fredsdes, men förlorade
 äro de ej. Jag trappas fortfarande på
 fruktträden, men jag var de en kall
 dusch på vårgvittret. I dag är så
 lågt hafsvatten, som jag ej mins. Alla
 påstår sig kunna spatsera raka vägen
 till Borgströms, Varnäret vid 3.

Mina var har blott en dag. D. 17 Juni. Allt veckan till Vasa.
 Skansen i Sandviken - rika den oerhålliga visheten - avstås nu för
 Klippryttaren och annan remiss.

Min hofning till minnens, svarar och digrid, dandens
skola nog be glada att se eder. Måsta bref efter genomföraren.

Minne skolor bjuda till att se glada att
vi ha köpt vågmjöl, Brummers 3 tons
skola för bok. Frisdag märke jag till
staden och blir till dördag, Prom. verferna
klara. Jag har begärt 5 biljetter till
akten. Övifsk om minnens skannan
vi vänta henne ut i dag. — Tack för
att ha behållit sin vänskap för kuddor
och prissar! skola har ej skrifvit
något om dem. Jag har lofvat Thyra
junvelius ett föredrag för djurskydd
fest i Malmö 12 Juli. — Bref af
Snoilsky besvaradt. Han begär
bidrag för en julkalender till förmån
för fattige författare.

Min Maju, jag gillar din mening
att deke bör vara konstnär, inte hand
verkare, om de backa sig bättre. Den
f. k. Konstfliten är ett otting, som icke jag
förstår. Men arkitekten får ej vara så hög-
färdig, att han ej med egen hand ingrifer
t. ex. i ornamentering. Han skädfver
handverket deri att han beherskar det.

Nu mån väl, mina kära barn allabred,
och hafven nu glädje af hvarandra!
Törni skalle; hyska med hemresan. Eder L. T.